१५ सर्गः वीर्य्यं मा न ददर्शस्त्वं मा न त्रास्थाः क्षतां पुरं। तवा
द्राक्ष्म वयं वीर्य्यं त्वमजैषीः पुरा सुरान्॥ १२॥

ज॰म॰ वीर्य्यमित्यादि। त्वं वीर्य्यं मा न ददर्शः किन्तु दर्शय ण्यन्तस्य
चङि रूपं क्षतां परैरवसादितां पुरं मा न त्रास्थाः किन्तु त्रायस्व
त्रैङ्पालने न च त्वमशक्तः यतस्तव वीर्य्यमद्राक्ष्म दृष्टवन्तोवयं
नदृशदृति क्सादेशेन भवति दृरितोवेति विकल्पेनाङ्विधाना
त्तदभावपक्षे रूपं पुरा पूर्व्वं त्वं सुरान् देवानजैषीः जितवानसि
॥ १२॥

भ॰ वीर्य्यमित्यादि। त्वं वीर्य्यं स्वसामर्थ्यं मा न ददर्शः किन्तु
दर्शय दृशेर्ण्यन्तादङ् क्षतां शत्रैः पीडितां पुरं लङ्कां मा न
त्रास्थाः किन्तु त्रायस्व त्रैङ्पालने न त्वमसमर्थः यतस्तव वीर्य्यं
वयं दृष्टवन्तः दृर्दृशोप्रेक्षे दृरित्वात्ङस्याप्रवृत्तिपक्षे सिः वर्द्धो ऽ
किदिति क्षतोरः अनिमत्वाद्रुजवदेति त्रिः षङ् षढोःकःसे त्वं
पुरा पूर्व्वस्मिन् काले सुरान् जितवान् जिजये च॥ १२॥

अवोचत् कुम्भकर्णस्तं वयं मन्त्रेऽभ्यधाम यत्।
न त्वं सर्व्वं तदश्रौषीः फलं तस्येदमागमत्॥ १३॥

ज॰म॰ अवोचदित्यादि। इत्युक्तवन्तं तं रावणं कुम्भकर्णोऽवोचत्
उक्तवान् मन्त्रे मन्त्रणासमये क्रियासमारम्भगतोऽभ्युपायइत्या
दिना यद्वयमभ्यधाम अभिहितवन्तः धाधातोर्गातिस्थेति सिचो